

періята по-многото сѫ отстѫпници Христъены, осо-
бенно въ Тракія около Одрина и Цариградъ, тѣй и
въ Македонія, Албанія и въ Босна, а въ Българія
Мусулманытѣ сѫ колоніи, преселѣни отъ Азія или
отъ Каржимъ (Крымъ). Ако иска нѣкой да разумѣє
право за нашыя народенъ духъ, и пека види дѣйствіята и
нѣравытѣ на едина и другыя. Гърцытѣ, едно време
толкозъ многочисленни, достигнали сѫ днесъ, чрезъ
непрестанни отстѫпничества, едвамъ на около
1,500,000 сичкытѣ; а нѣкои отъ личнитѣ и учены
пѣтници (¹⁹), които послѣдовѣ време сѫ обиходили
Европейска Турція, увѣряватъ, че числото на Бъл-
гарытѣ възлазя на по-много отъ 4 милиона и полови-
на души.

Ный го казахмы и по напредъ (§ 64), че за-
воеваньето на единъ народъ, на една земя, съ-
когы є съдружено съ голѣмы нещастія и теглила.
Но какъто, слѣдъ голѣма една бура по сухо или по
море, настава прѣтна тишина, тѣй слѣдъ завоева-
ніето малко-по-малко са уталожватъ духоветѣ и,
примѣдро едно управление, гледашъ пакъ редътъ
намѣстенъ и бладенствіето въдворено. Таквози каки
бѣше сѫдбата и на нашето отечество на скоро слѣдъ
завоеваніето, което на сетьѣ, особно въ минулото
столѣтие, стана чуствително за подчиненитѣ при
своеволіята на областнитѣ управители и при сви-
рѣнства на прочутытѣ еничери, кърджаліи и дааліи,
опасни доро и за самата държава. Но от край не бѣ-

Ранили го, стрѣли го
Триста дребны пушки,
Три стрѣлы татарски.»

(¹⁹) Ами-Буѣ и Кипріанъ Робертъ. (Глед. Преди-
словіето на *Исторіята българска* отъ Г. Кръстевича.
Цариградъ, 1869).